

ת"פ 37589/12/16 - מדינת ישראל נגד סעיד זבידי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 37589-12-16 מדינת ישראל נ' זבידי

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סעיד זבידי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שירן קון יגר

ב"כ הנאשם, עו"ד יאסין

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לגניבת רכב בצוותא וקשירת קשר לפשע.

בתאריך 4/8/16 קשרו הנאשם ואחרים לגנוב את רכבו של דוד מילוא ולהעבירו לשטחי הרשות הפלשתינאית. הנאשם הוא שהסיע את שני האחרים ברכב נוסף לתחנת דלק בנתניה וסמוך לאחר מכן נגנב הרכב במקום הסמוך לתחנת הדלק.

אחד האחרים נכנס אל הרכב הגנוב, שחלון תא הנהג ומנגנון ההנעה שלו היו שבורים, מחשב הרכב שלו נותק וחלף המחשב חובר מחשב אחר, והחל לנהוג בו לכיוון מחסום 407, כאשר לפני רכב זה נהג הנאשם ולצידו האחר הנוסף ב"רכב מוביל". כל זמן הנסיעה היו הנהגים בשני כלי הרכב בקשר טלפוני וכך אף עברו את מחסום 407. סמוך לאחר המחסום, בכביש 557 ממערב למזרח, הבחין הנאשם במחסום משטרה, עצר עם כלי הרכב האחרים שהמתינו לפני המחסום וסוף דבר הוא והאחר הנוסף נעצרו במחסום על ידי השוטרים. במקביל, האחר שנהג ברכב הגנוב, ביצע פניית פרסה ובנסיעה פרועה החל להמלט מהמקום, תוך שהתעלם משוטרים אשר דלקו אחריו. במהלך נסיעתו הפרועה איבד שליטה על הרכב, עלה על מדרכה והתנגש בעוצמה בעמוד תאורה. הוא נמלט מהרכב והחל במנוסה רגלית, עד אשר נעצר על ידי השוטרים, תוך שהוא מתפרע

ומתנגד למעצרו.

התביעה ציינה בפתח טיעוניה לעונש כי במסגרת הסדר טיעון שגובש עם הנאשם, סוכם כי היא תעתור לעונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים וכן רכיבים נלווים.

התביעה הדגישה כי מדובר אמנם בעבירות שבוצעו בשלהי 2016, אולם אין ליתן כל משקל לחלוף הזמן, שכן כתב האישום הוגש ארבעה חודשים לאחר ביצוע העבירות ומאז נדחה ההליך שוב ושוב בשל בקשות של הנאשם, לרבות חילוף ייצוג.

המאשימה ציינה כי עתירתה לעונש מבוססת על השוואה, בהתאם לנסיבות, לעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשה וכן למשקל שניתן להודאתו של הנאשם, להעדר עבר פלילי ולמצויין בתסקיר שירות המבחן.

לטעמה של התביעה אין מקום להענות לבקשת ב"כ הנאשם ולהורות על ביטולה של ההרשעה.

אין מקרה זה מתאים לכך, בשל סוג העבירות וחומרתן וכן לא הוכח כי הרשעת הנאשם תביא לבעיה קונקרטית בתפקודו בעתיד.

התביעה עתרה, כאמור, להטלת עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות וכן להטלת מאסר מותנה וקנס משמעותי.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם צעיר, בן 22, אשר בעת ביצוע העבירות היה כבן 20. הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז הגשת כתב האישום לא הסתבך בעבירות נוספות.

לדברי ב"כ הנאשם, כבר עם פתיחת החקירה נעשתה אבחנה בין הנאשם לבין הנאשמים האחרים בפרשה ואף המאשימה ראתה את חלקו כקטן יותר ועל כן לא עתרה למעצרו עד תום ההליכים.

ב"כ הנאשם ציין כי שני האחרים הם האחראים על התכנון וכל חלקו של הנאשם הסתכם אך בליווי הרכב הגנוב. חלקו בפרשה קטן והוא נגרר אחר אחרים.

מלכתחילה הנאשם נטל אחריות והביע חרטה.

ב"כ הנאשם ביקש לעשות אבחנה בין הנאשם לבין המעורבים האחרים בפרשה. כן הפנה אל תסקיר שירות המבחן וביקש לאמץ המלצותיו.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם לומד לקראת קבלת תואר בסיעוד ומצוי בשנה השלישית ללימודיו. הרשעה בפלילים תפגע ביכולתו להתקבל לעבודה במקצוע זה, בעתיד.

ב"כ הנאשם סבור כי בשל כך ובשל נסיבות העבירה, יש לסיים את ההליך בלא הרשעה.

ב"כ הנאשם ביקש להגיש חוות דעת מגורם פרטי, שעוד תידון להלן וכן הגיש לביהמ"ש אסופת פסיקה, ממנה נינתן ללמוד, לטעמו, כי מדובר במקרה המתאים לסיום באי הרשעה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 22, רווק וסטודנט ללימודי סיעוד באוניברסיטה האמריקאית בג'נין. (הוגש לביהמ"ש מסמך המעיד על היותו של הנאשם תלמיד השנה השלישית בפקולטה לסיעוד באוניברסיטה זו).

בהתייחסו לעבירות ציין הנאשם כי פגש את אחד הנאשמים האחרים המעורבים בפרשה במוסך, הלה תיקן את רכבו ללא עלות ואף סייע לו להסתגל לג'נין. את הנאשם הנוסף לא הכיר עד ליום ביצוע העבירות.

לדבריו, ניסה להניא את הנאשם האחר מביצוע העבירות, אך ללא הצלחה וציין כי הרגיש מחויב לו.

הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירות, הכיר בתוצאות מעשיו והביע חרטה.

שירות המבחן סבר כי יש מקום להטיל על הנאשם צו של"צ ולחייבו בפיצויים לבעל הרכב.

לענין נושא אי ההרשעה, ציין שירות המבחן כי הנאשם לומד לימודי סיעוד ובכוונתו לעסוק בתחום זה, ולטענתו של הנאשם, הרשעה בפלילים תגרום לפגיעה ישירה באפשרויות תעסוקה בעתיד. על כן המליץ שירות המבחן על ביטולה של ההרשעה.

ב"כ הנאשם הגיש במישרין, באמצעות מערכת "נט המשפט" חוות דעת בעניינו של הנאשם חוות הדעת נושאת כותרת: "חוות דעת פסיכו-סוציאלית-קרימינולוגית" ונערכה באופן פרטי על ידי מראם עזאם-נאשף, עובדת סוציאלית וקרימינולוגית.

המאשימה התנגדה לקבלתה של חוות דעת זו וכן לאופן הגשתה לביהמ"ש.

ואכן ביום 7/11/18 התקיים דיון בעניינו של הנאשם, אשר אותה עת החליף את ייצוגו לבא כוחו החדש שייצגו בטיעונים לעונש.

על אף שאותו דיון נקבע לשמיעת טיעונים, ביקש ב"כ הנאשם ארכה של שלושה חודשים וציין כי הוא עותר לקבל תסקיר משלים, בשל פנייתו היזומה של הנאשם עצמו אל מטפלת פרטית.

לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, שלא היתה בו המלצה טיפולית, לא מצאתי להענות לבקשה זו ואף ציינתי כי אין מקום, לאחר קבלת תסקיר, לפניה יזומה שכזו.

חרף זאת וכאמור לעיל, מצא ב"כ הנאשם להגיש את חוות הדעת במישרין לביהמ"ש, לקראת הדיון של הטיעונים לעונש.

ניתן להגיש חוות דעת מטעם ההגנה, אלא שיש לכך דרך מקובלת ועל פי חוק. לא כך נעשה בענייננו.

חרף זאת, מצאתי להתייחס לחוות הדעת.

העולה מחוות דעת זו כי הנאשם פנה מיוזמתו אל עורכת חוות הדעת בתחילת אוקטובר 2018, דהיינו, לאחר מתן תסקיר שירות המבחן (6/9/18).

חוות הדעת היא מיום 16/12/18 וצוין כי הנאשם נמצא עם עורכת חוות הדעת בקשר מאז אוקטובר, כאמור.

עוד עולה ממנה, בדומה לאמור בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות מביע חרטה וכי בבסיס ביצוע העבירות עמדו אימפולסיביות ונאיביות שנבעו מחוסר מיומנות חברתית לצד התקופה המשברית בה היה שרוי אותה עת, עקב מעברו לג'נין.

עוד נאמר כי הנאשם מביע חשש כי הרשעה בדין תפגע ביכולתו לקבל רישיון ממשרד הבריאות בישראל, לעסוק בסיעוד.

עורכת חוות הדעת סבורה כי ההליך המשפטי היווה הרתעה מספקת.

למעשה, חוות הדעת דומה בעיקרה מאוד לתסקיר שירות המבחן.

אין המדובר בהליך טיפולי נוסף שעבר הנאשם ואשר יש בו היבט שיקומי. המדובר בשיחות שקיים הנאשם עם עורכת חוות הדעת, בדומה לשיחות שקיים עם שירות המבחן.

לא מצאתי כל תוספת או יתרון בחוות דעת זו, על פני שירות המבחן.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י; רע"פ 54/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 1439/13 קשת נ. מ"י; רע"פ 8627/12 הנסב נ. מ"י; רע"פ 1097/18 בצלאל נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, הוא אף סטודנט ודרכים רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו והגם שהנאשם הביע חשש שהרשעה תמנע ממנו עיסוק במקצוע אותו הוא לומד, בעתיד, לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה.

אין די בטענה כי נאשם לומד תחום מסוים, על מנת להביא למסקנה כי הרשעה תמנע ממנו עיסוק במקצוע זה בעתיד, מבלי שהונחה תשתית ראייתית לכך.

בהיות שני המבחנים מצטברים זה לזה, די היה בכך ואולם, למעלה מן הנדרש, אדון אף במבחן השני, העומד בבסיס ביטולה של הרשעה.

אף במבחן זה אין הנאשם עומד.

מדובר בענייננו בקשירת קשר לגניבת רכב והעברתו אל שטחי הרשות הפלשתינאית. עבירות מעין אלה פגיעתן קשה, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה חברתית. יש בהן פגיעה ברכושו של הפרט, בביטחון הציבור ובשלום הציבור.

מדובר בקשר, ובתכנון מוקדם לו חבר הנאשם יחד עם שני אחרים.

לא ניתן להמעיט מחלקו של הנאשם בפרשה זו, כפי שביקש בא כוחו לעשות.

הנאשם, כאמור היה שותף לקשר ולתכנון המוקדם וביצע את העבירות בצוותא חדא עם האחרים. בכל אלה נופך לחומרא.

הנאשם הוא שהסיע את שני האחרים אל מקום הסמוך למקום גניבת הרכב ולאחר מכן הוא זה שהוביל את הרכב הגנוב אל עבר שטחי הרשות הפלשתינאית, על מנת להקל ולאפשר ביצועו של מהלך זה.

בית המשפט העליון אמר דבר באשר לעבירות מעין אלה:

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה

מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה להינות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה..."

ראו ע"פ 7890/10 מליטאת נ. מ"י.

על כן, לא ניתן מבחינת האינטרסים הציבוריים לסיים את עניינו של הנאשם בלא הרשעה. אין עניינו בא בגדרם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן, בהם ניתן לדחות את שיקולי הענישה והאינטרסים הציבוריים בפני האינטרס האישי של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל נדחית בקשתו של ב"כ הנאשם לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם בלא הרשעה וההרשעה תיוותר על כנה.

מתחם הענישה לעבירות מעין אלה נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל.

הנסיבות לחומרה נמנו לעיל.

התחשבתי בהודאתו של הנאשם ובנטילת האחריות, כמו גם בהבעת החרטה. כן התחשבתי בעברו הנקי ובכך שהנאשם מנהל, ככלל, אורח חיים נורמטיבי, כי הוא לומד במוסד אקדמאי ורוצה להשתלב בהמשך בתחום עיסוקו.

לולא כל אלה, היה העונש הנגזר עליו חמור יותר.

בעניינו של נסים חריוש, הוא הנאשם אשר נהג ברכב הגנוב ועל כן הורשע אף בעבירה של נהיגה בקלות ראש, נגזר עונש של שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לאחר שביהמ"ש קבע כי הוא חורג לקולא בעניינו בשל שיקולי שיקום. (ת"פ 27773/08/16).

על מאלכ טמוני, הוא הנאשם השלישי בפרשה זו, שישב לצידו של הנאשם ברכב המוביל, נגזרו בהסדר טיעון 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. (ת"פ 27721/08/16).

לאחר שיקול מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירותו בדרך של עבודות שירות, על פי המלצתו של הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 18/10/18.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסכום של 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/4/19 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 1/4/19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז צפון.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד הצדדים.